

Мої домашні обов'язки

Мої батьки дуже зайняті люди: батько працює інженером-конструктором в науково-дослідному інституті, а мама - коректор у видавництві. Працюють вони весь тиждень з ранку до вечора, а ми з сестрою Оленкою після школи хазяйнуємо вдома.

Були такі часи, коли нічого робити не хотілося, але це було давно. Зараз ми подорослішали і зрозуміли, що можна розділити обов'язки так, щоб ніхто не ображався. Ось, наприклад, приготування їжі. Готувати я люблю, може, навіть після закінчення школи піду вчитися на кухаря. Оленка вміє готувати, але не дуже любить цю справу, от ми й домовилися: я готую, вона мие посуд. Або навпаки, якщо їй захочеться щось приготувати. Ну, а продукти купуємо ми з нею разом, бо досить часто буває потреба порадитися, та й сумки нести вдвох легше й веселіше.

Прибирання квартири - також наш обов'язок. Ми давно розділили "зони відповідальності" - спочатку кожен прибирає свою кімнату, потім разом наводимо порядок та чистоту у вітальні, а після цього Оленка мие кухню та ванну кімнату, а мені дістаються передпокій та туалетна кімната.

Ще одна важлива чоловіча справа - виносити сміття та слідкувати за чистотою відра - це моя робота, і я виконую її без нагадувань, а Оленка має додаткове навантаження - доглядати рослини на кухні. Чомусь ця робота їй не дуже подобається - мабуть, вона боїться передозувати добрива або занадто залити квіти. Нічого, хай звикає до відповідальності, їй уже десять років - майже доросла. Мама купила Оленці червону маленьку лійку та блакитне відерце для відстоювання води, бо не можна ж поливати рослини холодною водопровідною водою. Я допоміг сестричці зробити кілька паличок для рихлення ґрунту у горщиках - гадаю, тепер їй приємніше доглядати наш маленький садок. Татко інколи жартує: "Коли, Олено, пригощатимеш нас бананами?". Жарти жартами, а кімнатні помідори вже потроху квітнуть, отже, надія на урожай є. А пару тижнів тому мама порадила нам з Оленкою посіяти в ящикок насіння петрушки. Зараз воно вже почало сходити - дуже красиво, кучерявий смарагдовий килимок росте у ящикку. Довелося мамі купувати Оленці ще й маленький обприскувач - робити дощик для нашої петрушки. Ми сподіваємося колись скуштувати ароматної зелені, якщо Тася дозволить, звичайно. Тася - це наша блакитна папужка. Тільки-но зелений килимок з'явився, Тася усе зрозуміла - вранці мерщій летить до кухні та дзьобає потихеньку травичку. До речі, прибирати у Тасиній клітці - обов'язок Оленки, це вона робить спритно і з задоволенням. Улаштувала для пташки різні атракціони, поставила маленький басейн для купання, дзеркальце підвісила.

Є у нас ще один член сім'ї - абрикосовий пудель Кузя, от за ним вже я доглядаю. По-перше, тому що я старший, а по-друге, Кузя не дуже слухає жінок, від Оленки навіть втекти може, лови його потім, а я його дресирую без проблем. Але основне моє завдання - вигуляти Кузю двічі або тричі за день, нагодувати вранці та ввечері і взагалі, слідкувати, щоб йому було добре. Довелося навчитися навіть варити вівсяну кашу та терти моркву на тертушці, бо вівсянка дає собаці дуже красивий блиск шерсті, а морква - це вітаміни та мінерали. І коли сусіди, які вигулюють своїх собак, запитують мене, що це я роблю, що мій собака такий здоровий та веселий, - це я сприймаю як комплімент.

Ось, здається, і всі наші домашні обов'язки. Та ні, забув ще про одну справу - щочетверга я йду купувати газети: одну для татка, одну для мами, та ще одну, дитячу -

нам з Оленкою. Це, мабуть, один з найприємніших обов'язків, бо дуже вже подобається нам розгадувати різні задачки, кросворди, шаради й головоломки. Тато хвалить нас: "Ну й діти! І працьовиті, і розумні!" А мама завжди відповідає: "Обережно - перехвалиш!". А нам із сестричкою все одно приємно.